Zu Hilfe! Zu Hilfe!

Peter Šajda

Zu Hilfe! Zu Hilfe!

Keď som sa zamýšľal nad tým, ako začať úvodník k novému číslu Ostia, napadlo mi, že by som si mal dať poradiť od autority (možno preto aj ten nadpis). Úvodník totiž musí byť strhujúci, musí presvedčiť čitateľa, že nové číslo je lepšie než predchádzajúce, a že to, čo je vo vnútri, je ešte pútavejšie než sám presvedčivý úvodník. Siahol som preto po autorite najpovolanejšej, po slovutnom majstrovi úvodníkov Nicolausovi Notabene.

Tento autor nikdy v živote nenapísal žiadnu knihu, pretože jeho manželka považovala literárnu činnosť za najperfídnejšiu formu nevery. Ako to už ale v ľudských zväzkoch býva, Nicolaus Notabene si od manželky vymohol, že keď už nie knihy, tak aspoň predslovy ku knihám bude môcť písať. Veď aj manželia, ktorí sľúbili, že prestanú šnupať tabak, majú za odmenu dovolené zbierať tabakové škatuľky od výmyslu sveta. Takto vznikla – ako kvet manželskej vernosti – zbierka nezabudnuteľných a dodnes v mnohom neprekonaných predslovov k neexistujúcim knihám z pera Nicolausa Notabene.

Aby sme boli úplne presní, treba povedať, že Nicolaus Notabene nepísal predslovy ku knihám neexistujúcim, ale ku knihám nenapísaným. Ony totiž v jeho mysli existovali a predslovy k nim boli skoro až „karninným“ spôsobom ich predĺžením. Predĺžením, ktoré iba naoko existovalo väčšmi ako knihy-v-mysli.

V skutočnosti aj články, ktoré nájdete v tomto čísle Ostia, sú zhustenými predslovmi ku knihám, ktoré existujú v mysliach ich autorov. Sú nazberanými nahliadnutiami do svetov filozofie, teológie, literatúry, umenia, hudby či filmu… Ako čitateľ číta článok za článkom, prestupuje z univerza do univerza, pričom každé rozvíja svoju partiu duše. Má pred sebou intelektuálny Gesamtkunstwerk, v ktorom sa spájajú rôzne akcenty, aby ho humanizovali na rôznych úrovniach.

Prajem každému z vás, ktorí zalistujete v novom Ostiu, aby ste si v ňom našli niečo humanizujúce pre dušu. Aby ste aspoň na chvíľu vnikli do vzácnych svetov, ktoré naši autori pre nás pootvorili – ako predslovy k hĺbke svojej i k hĺbke múdrosti a krásy vekov.

A aby som nezabudol, Nicolaus Notabene nie je nikto iný ako jeden zo všetečných pseudonymov Sørena Kierkegaarda, o ktorom v tomto čísle ešte bude reč. Nebudem však čitateľa ďalej unúvať, aj tak už musím ísť – počujem ako Tamino z Čarovnej flauty práve volá: Zu Hilfe! Zu Hilfe! Sonst bin ich verloren! Možno práve aj on píše nejaký predslov a potrebuje pomôcť…

Peter Česlav Šajda